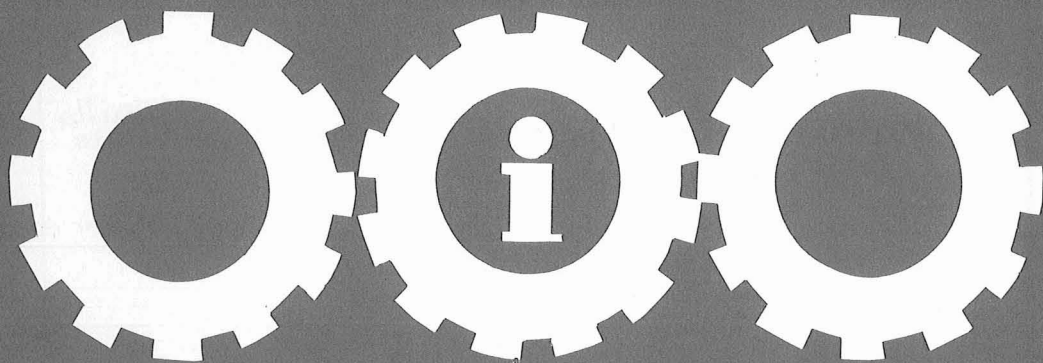

TEKNIKAN SANASTOKESKUS
CENTRALEN FÖR TEKNISK TERMINOLOGI

4 1981

terminfo

terminfo 4 1981

1982-04-16

Tekniikan Sanastokeskus ry:n tiedotuslehti

Toimittaja Heidi Suonuuti

Liisankatu 16 B 13 00170 Helsinki 17

Puhelin 90 - 669 529

Ilmestyy 4 kertaa vuodessa

Lehden aineisto on vapaasti käytettävissä

SISÄLLYS

Tekniikka, tekninen ja teknologia sanakirjojen Raija Lehtinen	<i>sivuilla</i> avulla 1
Symposium om terminologiundervisning Ulla Laurén	6
Saneeraussanasto	8
Pohjoismainen tutkijakurssi	12

Kansi: Marjatta Elfving

Tekniikka , tekninen ja teknologia

sanakirjojen avulla sivuilla

Raija Lehtinen

Tekniikan tulo suomeen

Mitähän tekniikka-sana tuo tavallisen ihmisen mieleen? Ehkä koneita tai kulkuneuvoja, tehtaita, insinöörejä. Nykysuomen sivistyssanakirjassa tämä sana selitetään näin: "elottoman luonnon ja sen lakien hyväksikäyttö ihmisen tarkoituksiin; taito ja keinot jonkin päämäärän saavuttamiseksi tai tehtävän suorittamiseksi". Nykysuomen sanakirja antaa laajemman selityksen, mutta sielläkin sanan merkitys on kaksijakoinen. Toisaalta tekniikka tarkoittaa 'valmistus- tai suoritustapoja, menetelmiä ja tarkoituksenmukaisten keinojen käyttötaitoa', toisaalta 'luonnon ja sen lakien tuntemiseen perustuvaa toimintaa luonnon saattamiseksi palvelemaan ihmistä'. Tekniikkaa on sanakirjan mukaan myös "se aineellisen kulttuurin puoli, joka perustuu tähän toimintaan".

Selitteet ovat kovin abstraktisia - koneista tai laitteista ei puhuta mitään. Tiedämme kuitenkin, että ne voivat olla juuri keinoja jonkin päämäärän saavuttamiseksi. Näemme jatkuvasti ympärillämme konkreettisia tekniikan ilmentymiä, ja se että tekniikka todella on merkittävä osa aineellista kulttuuriamme, on tullut kirjatuksi Nykysuomen sanakirjaankin.

Tekniikka-sana on Euroopan kielten välittämää kreikkalaisesta kulttuuriperintöstä (kreikan tekhne tarkoittaa taitoa ja käsityötä). Suomeen sana on lainautunut ilmeisesti ruotsista. 1845 käytettiin esim. Kanava-lehdessä tekniikan sijasta sanaa taide. Karl Aejmelaeus käytti Yhteinen Historia -teoksessaan (1847) sanaa konsti. 1800-luvun ruotsalais-suomalaisista sanakirjoista teknik löytyy ensimmäiseksi D. E. D. Europaeuksen 1853 ilmestyneestä teoksesta. Suomennokset ovat taidollisuus ja taidon-mukaisuus. 1865 ilmestynyt Ferd. Ahlmanin sanakirja antaa teknik-sanalle vastineet taide-, taito- ja keino-oppi, taidollisuus ja keinollisuus; 1885 ilmestyneessä K. Forsmanin toimittamassa sanakirjan laitoksessa teknik (konstlärare) on selitetty tekniikki, taiteen keino-oppi, keinotaito. Knut Cannelinin

sanakirjan 1899 ilmestyneessä vihkossa on tekniikki-muodon rinnalla myös nykyinen asu tekniikka ja lisäksi suomalaisemmat vastineet tekotapa ja taito.

1900-luvun ensimmäisellä ja toisella kymmenellä tekniikka-sanaa on jo käytetty kirjallisuudessa sen kummassakin nykymerkityksessä - 'taito, taituruus' ja 'toiminta luonnon saattamiseksi ihmisen palvelukseen'. Kuitenkin vielä 1912 ehdotettiin Virittäjän Uutissanapoimintoja-palstalla tekniikalle suomennosta tekotaito. - Joskushan tämä sana kävisikin tekniikan synonyymiksi mutta ei aina.

Tekninen vai teknillinen?

Tekninen-sanan edeltäjiä 1840-luvun kirjoituksissa ovat ainakin taidollinen ja työtaidollinen. Aejmelaeus tosin käyttää historiateoksessaan konsti-sanana johdosta: hän sanoo Syrakusan sotineen "Arkimeeden konstillisilla neuvoilla".

Muita teknisk-sanana käännöksiä löytyy 1800-luvun ruotsalais-suomalaisista sanakirjoista; niitä ovat taidonmukainen, taide- ja taito-opillinen, keinotaidollinen ja keinollinen. Teknillisen ensiesiintymät lienevät vuodelta 1883: sana on silloin sekä Ahlmanin suomalais-ruotsalaisessa sanakirjassa että Ruotsalais-Suomalaisessa Laki- ja Wirkakielen Sanastossa, jossa on synonyyminä teollistaidollinen. Lönnrotin Suomalais-Ruotsalaisen Sanakirjan lisävihkoon (1886) teknillinen on päässyt hakusanaksi, vaikkei tekniikka-sana ole vielä mukana. 1890-luvulla ja 1900-luvun ensimmäisellä kymmenellä teknillinen on jo useissa sanakirjoissa. Adjektiivi teknillinen näyttää siis vakiintuneen suomeen hiukan ennemmin kuin substantiivi tekniikka.

Virittäjässä 1912 ehdotetaan teknillisen vastineeksi sanaa tekotaidollinen, ja vuoden 1917 Tietosanakirjassa teknillisen selitteenä on "työn ammatillista -- suoritusmuotoa koskeva; tekotavallinen".

Suomalaistumispyrkimyksistä vapauduttuaan teknillinen-sana joutui toisen kielenkehitysvirran vietäväksi. 1900-luvun alkukymmenillä ruotsin vierasperäisistä kaksitaivuisista -isk-loppuisista adjektiiveista muodostettiin suomeen -llinen-loppuisia adjektiiveja, sellaisia kuin faktillinen, fyysillinen, loogillinen, plastillinen, staatillinen ja teknillinen. Mutta ainakin 1940-luvulla -llinen-loput olivat jo korvautumassa -inen-lopuilla. Loogillisen rinnalle ilmaantui looginen, teknillisen rinnalle tekninen. Muutos kävi sanoittain eri vauhtia; mm. klassillisen ja teknillisen lyhenemistä on jarruttanut näiden sanojen esiintyminen oppilaitosten nimissä. - Suomettaressa mainitaan 1847 Työtaidolliset Tarvinto Koulut, jotka sittemmin olivat nimeltään taiteellisia realikouluja ja teknillisiä reaalikouluja. Teknillinen korkeakoulu on näiden perillinen ja on kantanut nimeään vuodesta 1908.

Kielilautakunta ja sen edeltäjä kielivaliokunta ovat lausuneet mielipiteensä -llinen → -inen -kehityksestä vuosina 1946, 1956, 1960 ja 1971. Aluksi lyhyempien muotojen käyttöä on suositettu melko varovasti, mutta myöhemmin yhä varauksettomammin. Tätä nykyä valtaenemmistö nä ovatkin lyhyemmät muodot.

Merkityseroa vierasperäisillä -inen ja -llinen-loppuisilla sanatyypeillä ei ole. Tekninen on yhtä varmasti 'tekniikkaa koskeva, siihen perustuva, sitä palveleva' kuin teknillinenkin. Samoin faktinen on yhtä 'tosiasiallinen' kuin vanhempi muoto faktillinen ja koominen yhtä 'hullunkurinen' kuin entinen koomillinen.

Teknologia - tekniikkaa vai keinotiedettä?

Teknologi on teknik-sanana tavoin jo Europaeuksen sanakirjassa 1853. Suomennos tarwe-taitolaisuus ei vain nyky-suomalaiselle oikein avaudu. Ahlmanin sanakirjan (1865) teollisuus-oppi ja keino-tiede (ilmeisesti 'keinoja käsittelevä tiede') ovat jo paljon ymmärrettävämpiä. Teknologia on teknologi-sanana suomennosten joukossa Ahlmanin sanakirjassa v. 1874 ja sen jälkeen monessakin vuosisadan lopun sanakirjassa. Suomalais-ruotsalaisen sanakirjan hakusanaksi teknologian on ottanut v. 1908 Cannelin.

Nykysuomen sanakirjassa (1959) teknologia selitetään näin: "oppi, joka käsittelee työtapoja, -koneita ja -välineitä, joita käytetään luonnosta saatujen aineiden jalostamisessa". Nykysuomen sivistyssanakirjassa (1973) teknologialla on merkitykset 1. 'oppi raaka-aineiden jalostusmenetelmistä' ja 2. 'oppi tekniikan menetelmistä ja hyväksikäytöstä'. Nykyisin teknologia-sanaa käytetään kuitenkin tiheään sellaisissa yhteyksissä, joissa pitäisi käyttää sanaa tekniikka. Logia-loppuosan merkitys 'oppi' (kreikan sanasta logos) näyttää tyystin unohtuneen, kun kirjoitetaan näin: "Monoliittitekniologialla toteutettu integroitu mikropiiri ristittiin mikroprosessoriksi" tai näin: "Tuotteet ja tuotantoprosessit on suunniteltava siten, että käytetään ns. palauttavaa teknologiaa eli tuotteet suunnitellaan siten, että ne ovat helposti korjattavissa". Jo sanonnat toteuttaa jotakin teknologialla ja käyttää palauttavaa teknologiaa panevat epäilemään, että näihin yhteyksiin kuuluisi sana tekniikka.

Terho Itkonen (Virittäjä 4/1979) ja Osmo Ranta (TSK tiedottaa 1/1980) ovat kirjoittaneet tekniikka- ja teknologia-sanojen käytön sekaantumisesta ja todenneet teknologian leviävän englannin vaikutuksesta. Englannin technology merkitsee sekä 'tekniikkaa toimintana' että 'tekniikkaa oppina, tieteenalana'. Meillä teknologia-sanaa on ruvettu käyttämään varsinkin uusista tekniikan aloista.

Sanaparin tekniikka - teknologia kaltaisia pareja on Suomessa muitakin. Merkityssuhteeltaan vastaava pari ovat fysiikka 'ruumiinrakenne, -kunto, -terveys' ja fysiologia 'elämistön toimintaa käsittelevä tiede, elintoimintaoppi'. Eriytyneempiä merkitykseltään ovat sanat etiikka 'siveysoppi' - etologia 'eläinten käyttäytymisen tutkiminen' ja grafiikka 'tietynlaiset kuvataiteen menetelmät ja niillä tehdyt kuvat' - grafologia 'käsialantutkimus'. - Ymmärrämme, että on tarkoituksenmukaista käyttää näitä sanatyyppejä eri merkityksissä. Täsmällistä ja taloudellista olisi käyttää myös sanoja tekniikka ja teknologia niiden vakiintuneissa merkityksissä. Tätä mieltä on myös suomen kielen lautakunta.

Olisikohan tekniikan käsite jo niin laaja, että tämän sanan eri merkitykset häiritsevät toisiaan? Suoritustaitoa tai menetelmää merkitsevä tekniikka voi saada määritteekseen melkein minkä tahansa tekovälineen, teon, teon tuloksen tai tekopaikan nimen: on esim. huilu-, hiihto-, runo- ja konttoritekniikkaa. Taideteoksen yhteydessä voidaan puhua "pelkästä tekniikasta" todellisen sisällön tai tulkinnan vastakohtana. Kun urheilija epäonnistuu, hänen "tekniikkansa pettää" tai hänellä "ei ole tekniikkaa lainkaan". Kunnallistekniikkaan kuuluvat tiet, vesijohdot ja viemärit. Laitetta tekniikalla tarkoitetaan Jerry Cottonin lauseessa "tekniikka oli hiljaa" (= radiopuhelimesta ei kuulunut mitään).

Tekniikan toinenkin päämerkitys 'toiminta luonnon saattamiseksi palvelemaan ihmistä' on kovin laaja. Tekniikan lajeja voivat olla - vain erityyppisiä sanoja mainitakseni - esimerkiksi maanviljelys-, ase-, sähkö-, kirjapaino-, insinööri- ja kylmätekniikka. Osaltaan teknologia-sanan käyttöä tekniikan merkityksessä lisää varmaan vielä se, että uusimmat tekniikan alat, vaikkapa sellaiset kuin biotekniikka, geenitekniikka tai piitekniikka, yleensä esitelläänkin maallikoille - ei niinkään menetelmänä tai tiettyyn päämäärään tähtäävänä toimintana kuin uutena tutkimusalana. Alkaa vain arveluttaa kuin Juhani Ahon Rautatien rovastia, ettei vaan ihmisjärki ole mennyt yli voimainsa rimpuilemaan, kun ei tekniikka-sanakaan enää kelpaa uusien tekniikan lajien nimeksi.

Symposium om terminologiundervisning

Ulla Laurén

Ett symposium om terminologiundervisning hölls i Oslo 15 - 17.6.81. Arrangörer var Nordterm och Rådet for Teknisk Terminologi, Oslo samt Universitetet i Bergen. Symposiet kan ses som en fortsättning på den forsknings- och utbildningsverksamhet som inleddes med en nordisk forskarkurs i terminologi i Danmark 1978. Ett kommande led i denna verksamhet är forskarkursen i fackspråk och terminologi i Vasa sommaren 1982.

På symposiet sammankom deltagare från alla de nordiska länderna för att diskutera behov, planering och uppläggning av terminologiundervisning på olika nivåer. Som inledning gavs rapporter om terminologiundervisningen i de nordiska länderna och även inom några europeiska länder. Någon enhetlig terminologiundervisning förekommer inte i Norden. Det finns variationer i fråga om undervisningens längd, syfte och målgruppsnivåer. Danmark är det nordiska land där man nått längst inom terminologiundervisning. Vid handelshögskolorna i Köpenhamn och Århus hålls kurser i terminologi och studerande på den språkliga linjen vid dessa högskolor utarbetar terminologiska specialarbeten (motsvarande pro graduavhandlingar).

Första delen av symposiet i Oslo upptog vidare rapporter med åtföljande diskussioner om terminologiundervisningen inom olika områden. Under rapporteringen och diskussionerna utkristalliserades följande allmänna indelning i fyra områden av behovet av terminologisk utbildning:

<u>facklig utbildning</u>	<u>fackspråklig utbildning</u>
terminologisk komponent i grundutbildning	terminologisk grundundervisning i fackspråklig utbildning (t.ex. tolkar, översättare)
terminologisk fortbildning och vidareutbildning efter facklig utbildning	terminologisk utbildning efter avslutad fackspråklig utbildning (aktualisering och specialisering)

Detta schema var utgångspunkten för tre arbetsgrupper som under senare delen av symposiet hade i uppgift att ange möjliga målgrupper samt att utarbeta innehåll och konkreta förslag att förverkliga inom de fyra delområdena. En fjärde arbetsgrupp hade i uppgift att skissera en plan för ett nordiskt center för organisering och koordinering av nordiska aktiviteter inom terminologiforskning, kursverksamhet o.dyl.

Grupparbetena resulterade i en allmän plan för terminologiutbildning, som skall betraktas som en rekommendation från symposiet. Av planen framgår i detalj mål, möjliga målgrupper, utbildningens innehåll samt genomförande av de uppskisserade utbildningskomponenterna. Utbildningens innehåll och dess genomförande varierar givetvis beroende på mål och målgrupper. Närmare uppgifter om planen kommer att framgå av en utförlig rapport från symposiet, som håller på att utarbetas.

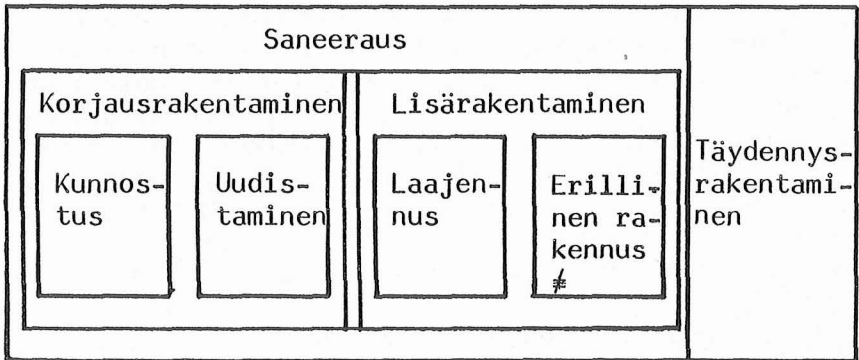
Symposiedeltagarna var ense om terminologins centrala roll inom den fackliga kommunikationen och om behovet av terminologiundervisning. En entydig terminologi är nödvändig för en effektiv intern och tvärfacklig kommunikation mellan olika fackmän (tekniker, ingenjörer, folk på verkstadsgolvet, jurister, ekonomer osv.). Förbistringen på det terminologiska området konkretiserades genom ett norskt exempel: olika termer står för samma begrepp t.ex. inom olika filialer av samma företag beroende på etableringsorten. Samma fenomen kan säkert uppträda även hos oss i Finland.

Tendensen är nu att facklig kommunikation i synnerhet på högre plan sker på något av de stora världsspråken, främst engelska. En av de norska deltagarna nämnde "petronorsk" som exempel på detta. Kolbjörn Heggstad från Norsk termbank framhöll att alla de nordiska språken är minoritetsspråk gentemot världsspråken. De är utsatta för ett terminologiskt tryck, som bara kan bemötas och neutraliseras om alla språkbrukare, inte bara lingvister, är medvetna om detta och förhåller sig kritiskt till fackspråk och terminologi och bidrar till att den nationella terminologin används och förbättras. Ett brett upplagt terminologiundervisningsprogram är en förutsättning för detta.

Saneeraussanasto

Edellisessä numerossamme kiinteistösanastoryhmä selosti työtään. Tähän työhön liittyen, mutta osin siitä erillään ryhmä on yhteistyössä museoviraston, Helsingin kaupungin ja SEV-yhteistyökomitean kanssa luonnostellut saneerausta koskevan osan.

Seuraavassa esitetään tämä sanaston osa nykyisessä muodossaan. On syytä erityisesti tähdentää, että sanasto on edelleen keskeneräinen. Sekä termit että määritelmät joutuvat vielä moneen kertaan tarkasteltaviksi ja saatavat muuttua paljonkin. Kaikki mielipiteet ja ehdotukset ovat siksi erittäin tervetulleita. Ryhmä on koko ajan valmis kuuntelemaan näkökohtia, joita ei ehkä itse ole tullut ajatelleeksi.

Saneerauksen sisäinen aluejako voisi olla tällainen.

≠ Erillisen rakennuksen rakentaminen toiminnalliseen yhteyteen.

1. entistäminen Sv återställande

Rakennuksen, rakennusosien tai pintakäsittelyjen palauttaminen aikaisempaan asuunsa.

2. kohentaminen, kohennus

Ks. uudistaminen

3. konservointi

Sv konservering

E conservation

Rakennukseen, rakennusosiin tai pintakäsittelyihin kohdistettavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on niiden säilymisen turvaaminen.

4. korjausrakentaminen

Saneeraus joka koostuu kohteen kunnostamisesta tai parantamisesta.

5. kunnostus

Sv reparation

E repair

Kohteen varusteissa tai rakennusosissa tapahtuneen laadun huononemisen eli teknisen vanhenemisen poistaminen. Kunnostukseksi lasketaan myös esim. laitteen osien uusiminen.

6. laajentaminen, laajennus

Sv tillbyggnad

E extension

Lisätilan rakentaminen rakennuksen vaipan sisäpuolelle tai rakennuksen ulkopuolelle sen kanssa kiinteään yhteyteen siten, että rakennuksen kerrosala lisääntyy.

7. lisärakentaminen

Rakennuksen kanssa toiminnallisen kokonaisuuden muodostavan lisätilan rakentaminen joko rakennusta laajentamalla tai rakentamalla erillinen rakennus.

8. parannus

Parantamisella pyritään poistamaan toiminnallista vanhenemista.

9. peruskorjaus, ei suositeta käyttöön

Termiä on käytetty kahdessa eri merkityksessä. Asuntotuotantolainsäädännön mukaan sillä tarkoitetaan perusteellista korjausrakentamista sekä mahdollista siihen liittyvää vaipan sisäpuolista laajentamista, muissa yhteyksissä yleensä perusteellista kunnostusta.

10. perusparannus

SvFi grundförbättring

Kunnostus ja uudistaminen sekä niihin mahdollisesti liittyvä lisärakentaminen, joka nostaa kohteen arvoa huomattavasti.

11. poistava saneeraus, ei suositeta käyttöön

Sv totalsanering

E clearance

Poistavalla saneerauksella on tarkoitettu rakennuksen purkamista ja sitä mahdollisesti seuraavaa uudisrakentamista. Vrt säilyttävä saneeraus.

12. rekonstruointi

Sv rekonstruktion

E reconstruction

Kokonaan tai osittain hävinneen rakennuksen, rakennusosan tai pintakäsittelyn tekeminen uudelleen tai täydentäminen säilyneiden fragmenttien tai dokumenttien perusteella.

13. restaurointi

Sv restaurering

E restoration

Rakennetun ympäristön, rakennuksen tai sen osan korjaus siten, että kiinnitetään erityisesti huomiota kohteen kulttuurihistoriallisiin ja rakennustaiteellisiin arvoihin sekä vanhaan rakennustapaan. Restauroinnissa voidaan käyttää konservoivia, rekonstruoivia tai entistäviä toimenpiteitä.

14. saneeraus

Sv sanering

E rehabilitation, conservation

Yhteisnimitys rakennetun ympäristön parantamista ja tervehdyttämistä tarkoittaville toimenpiteille.

15. säilyttävä saneeraus, ei suositeta käyttöön

Sv bevarande sanering

Säilyttävällä saneerauksella on tarkoitettu saneerausta, joka toteutetaan säilyttämällä rakennuskanta. Vrt poistava saneeraus.

16. täydennysrakentaminen

Uuden rakennuksen rakentaminen entisen rakennuskannan lomaan. Täydennysrakentaminen liittyy lähinnä aluesuunnitteluun.

17. uudistaminen

Sv modernisering, upprustning

E alteration, modernization

Tilanjakoon, varusteistoon tai rakennusosiin kohdistuva toimenpide, jolla muutetaan rakennusta paremmin ko. ajankohdan tarpeita vastaavaksi.

Uudistaminen on investointi, joka luetaan rakennuksen hankintakustannusten lisäykseksi ja joka yleensä pidentää sen käyttöaikaa, parantaa laatua tai pienentää käyttökustannuksia.

Pohjoismainen tutkijakurssi

Terminfossa 2/81 kerroimme alustavasti Vaasan korkeakoulussa järjestettävästä ammattikielen ja terminologian tutkijakurssista, joka pidetään 16.-26. elokuuta 1982. Seuraavassa joitakin lisätietoja kurssista.

Pohjoismaisen tutkijakurssin määrärahoista käytetään osa osallistujien ylläpitoon ja matkoihin. Ylläpito on ilmainen ja matkakustannukset korvataan osittain. Kurs-
simaksu on 250 mk.

Majoitus ja opetus on Evankelisen kansankorkeakoulun tiloissa, Rantakatu 21-22.

Kurssin opettajat ovat kurssijohdon lisäksi seuraavat:

Max Gorosch, KVAL, Stockholm
Heribert Picht, Handelshøjskolen i København
Osmo Ranta, Opetusministeriö, Helsinki
Guy Rondeau, Université Laval, Québec
Einar Selander, förutvarande direktör för TNC
Henning Spang-Hanssen, Københavns Universitet
Finn-Erik Vinje, Universitetet i Oslo

Kurssimateriaali lähetetään kurssille hyväksytyille etukäteen, ja heidän oletetaan tutustuvan siihen.

Varsinainen ilmoittautumisaika päättyi 1. huhtikuuta, mutta Terminfon lukijoilla on vielä mahdollisuus ilmoittautua huhtikuun ajan. Ilmoittautuminen tapahtuu lehdessä liitteenä olevalla lomakkeella, joka lähetetään osoitteella

Prof. Christer Laurén
Vaasan korkeakoulu
Raastuvankatu 31
65100 Vaasa 10

TEKNIIKAN SANASTOKESKUS ry
CENTRALEN FÖR TEKNISK TERMINOLOGI rf

Perustettu vuonna 1974.

Jäseniä 57 (yhdistyksiä, teollisuus- ja liikelaitoksia,
valtion virastoja).

Toimii yhteistyössä Kotimaisten kielten tutkimuskeskuksen
kanssa.

Toimisto ja kirjasto

Liisankatu 16 B 13, 00170 Helsinki 17

Termineuvonta puh. 179 161 vain klo 10 - 14

Avoimna klo 8.00 - 16.15 (kesäisin 8.00 - 15.15)

TSK:n ensisijaisena tehtävänä on saada aikaan suomen- ja ruotsinkielisiä tekniikan ja lähialojen sanastoja. Sanastotyön päämuotoja ovat osallistuminen termityötä tekevien ryhmien työskentelyyn, koordinointi, lausuntojen antaminen, tarkistus ja neuvonta.

Kirjastossa on noin 700 tekniikan ja lähialojen sanastoa, käsikirjoituksia, yritysten ja laitosten sisäisiä termiluetteloja, SFS-standardit ja niistä tehty termikortisto, ISO:n sanastostandardit ym.

Toimistossa pidetään kortistoa suomen tai ruotsin kieltä sisältävistä alan sanastoista ja sanastohankkeista. Kortiston tiedoista julkaistaan ajoittain luettelo *Tekniikan sanastoja*. Tarpeen mukaan tehdään myös erikoisalojen sanastoluetteloita.

TSK:n toimintamuotoja

- osallistuminen sanastotyöhön
- termityön kurssit
- termineuvonta
- tiedotuslehti
- kirjasto
- termipankki
- tietoja sanastoista ja sanastohankkeista

